

823

M 1 2 3

T: hymnus Salve, Pater Salvatoris (KSJ 1863)
N~: KSJ 1863
D: L. Holain 1883 (~1939)

1. Zdráv buď, strážče Je - zu Kri - sta, jímž nám dá - na spá - sa ji - stá.

Sva - tý Jo - sef bu - diž ctěň! Bůh sám dal mu pod o - chra - nu Je - ži - še a

sva - tou Pa - nnu, bu - diž od nás ve - le - ben, bu - diž od nás ve - le - ben.

2. Jaká radost ušlechtilá
ve tvé čisté duši byla,
když jsi Krista v náručí bral;
z jeho milé dětské tváře
božské lásky plála záře,
[:měnic v radost každý žal.:]

3. Ty jsi choval Pána světů,
nejkrásnější ze všech květů,
o něj v lásce pečoval;
jako strážce Krista bdělý
věnovals mu život celý,
[:v jeho službu vše jsi dal.:]

4. Na tvých rukou často díval,
na tebe se vděčně díval
v těle lidském věčný Bůh;
jakým štěstím duše celá
v chvíli té se rozehvěla,
[:ó, jak plesal zbožný duch!:]

5. Ty jsi hoden cti a chvály,
po veškeré světa dále
jméno tvoje svaté zní;
ó, jak skvíš se krásou ctností,
zdoben slávou, důstojností,
[:před níž ráj se uklání!:]

6. Prosby své ti přednášíme,
Boha vděčně velebíme,
že tě smíme zbožně ctít;
tebe v každém našem kříži,
v starostech a v každé tíži
[:za ochránce svého mít.:]

824

M 1 2 3

Tx: letáček z r. 1753
N: pol. 18. stol. (~KSJ 1863)
D: J. Hlucháň 1955 (~1992)

1. Já jsem si vy - vo - lil za o - chra - nu Je - ži - še, Ma - ri - i,

sva - tou A - nnu; s mo - dlit - bou dů - vě - rnou po - spí - chám k nim,

od nich vždy po - mo - ci dou - fa - ti smím. Vlíd - no - stí svou

k so - bě mě zvu, ne - be - skou o - chra - nou du - ši mé jsou.

2. Často se v modlitbě ruká má pne
k Ježíši, Marii, svaté Anně;
v zármutku, neštěstí slyší můj hlas;
vím, že mi přispějí v příhodný čas.
Vlídností . . .

3. Tísni-li chudoba, nemoc a žal,
ztratím-li radosti, co svět mi dal,
s důvěrou nesu svůj seslaný kříž,
Ježíši, Marii, Anně jsem blíž.
Vlídností . . .

4. Až pak mi nastane odchodu den,
budu se držeti těch svatých jmen,
aby mě provedli nebes branou
Pán Ježíš s Marií, svatou Annou.
Vlídností . . .

